

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 9478-02-21 אלשריף(אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני לפני כבוד השופטת זהר דולב להמן, יו"ר הוועדה
חברת וועדה - בת שבע זיידמן, עו"ס
חברת וועדה - מימי גילוף, חינוך
נציגת שב"ס - גב' מירב כהן בן-מוחה
מזכירת ועדה - אביטל דהן

המבקש חדר אלשריף (אסיר)

נגד

המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גיורא חזן

החלטה

- 1 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
- 2 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
- 3 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
- 4 1. האסיר מרצה מאסר שני למשך 32 חודשים בגין עבירות זריקת חפץ מבעיר וייצור חפץ מבעיר וכן
- 5 10 חודשי מאסר שהופעלו ממאסר מותנה במצטבר. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בו
- 6 הודה והורשע ולגזר הדין, ביום 19.11.19 נסע האסיר ברכבו, רכש בנזין ו-3 בקבוקי מיץ מהם הכין
- 7 3 בקבוקי תבערה, נשא את שלושת בקבוקי התבערה לאזור המגדל הצבאי באל ערוב, שם הצית
- 8 אחד מהם וזרק אותו לעבר המגדל. הבקבוק פגע ברצפה ונדלק. מדובר בעבירות שאין להקל ראש
- 9 בחומרתן.
- 10 2. התנהגות האסיר בכלא לא תקינה. לחובת האסיר עבירות משמעת מהעת האחרונה, כאשר ביום
- 11 21.6.20 נדון ל-3 ימי בידוד ולשלילת טובות הנאה בגין הפרת הסדר הטוב או המשמעת, בכך
- 12 שסירב לעמוד בספירת ערב והיה מעורב בדפיקות על דלתות התאים. ביום 7.1.21 נדון האסיר
- 13 ליום בידוד ולשלילת טובות הנאה, בכך ששוב פגע בסדר הטוב ובמשמעת, עת היה מעורב באירוע
- 14 הפרת סדר, דפק על דלת התא בחוזקה רבה, יחד עם האסירים באגף.
- 15 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור
- 16 המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים
- 17 מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא
- 18 מכריע. בעניינו של האסיר מדובר בממצאים שהתממשו, כפי שנראה להלן.
- 19 4. לחובתו של האסיר רישום פלילי הכולל הרשעה בהשלכת בקבוק תבערה ובזריקת חפץ לעבר אדם
- 20 או רכוש, בגין נדון ביום 5.11.13 ל-18 חודשי מאסר בפועל ו-16 חודשי מאסר מותנה ל-5 שנים.
- 21 ממאסר זה שוחרר האסיר ביום 30.7.14 ובחלוף כ-5 שנים שב האסיר וביצע את העבירות בגין
- 22 מרצה את מאסרו הנוכחי, כך שבמסגרת גזר הדין הופעל המאסר המותנה ונקבע ש-10 חודשים
- 23 מתוכו ירצו במצטבר.

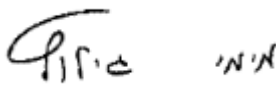
ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 9478-02-21 אלשריף(אסיר) נ' מדינת ישראל

5. ביום 17.6.14 עמד האסיר בפני וועדת השחרורים. האסיר טען אז כי למד משהותו בכלא וכי אם ישתחרר, לא יתעסק בדבר מלבד "הדברים החשובים". האסיר ציין מספר פעמים כי הוא סובל מבעיה רפואית וזקוק לטיפול וכי בכוונתו לנסוע לירדן לצורך קבלת הטיפול ולעבוד שם. וועדת השחרורים קבעה כי הגם שהתנהגות האסיר בכלא תקינה והאסיר טען שהוא למד את הלך - אין מקום להורות על שחרורו המוקדם ובקשתו לשחרור מוקדם נדחתה.
6. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר בהשלכת בקבוקי תבערה, אשר נעשו מספר פעמים - לא ניתן לטעון שמדובר במעידה חד פעמית. כשמדובר במי שהיה נחוש לפגוע בכוחות הביטחון יותר מפעם אחת - אזי גם במקרה של השלכת בקבוקי תבערה, נקודת המוצא היא שנשקפת מסוכנות.
7. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי - הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה. מפי האסיר שמענו כי היה צעיר, לא הבין אז את שמבין היום וביקש לקבל הזדמנות נוספת. לא שמענו הבנה של חומרת העבירות, לא שמענו חרטה על המעשים שביצע ולא שמענו התחייבות שלא יחזור על מעשיו. לכך יש להוסיף העובדה שהאסיר לא שילם הקנס שהושת עליו וגם בכך יש כדי ללמד על העדר חרטה כנה ואמיתית. אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.
- עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר בשחרור מוקדם.

בהתאם לעמדת האסיר - הועדה מתירה פרסום שם האסיר בהחלטה

ניתנה והודעה היום ג' אב תשפ"א, 12/07/2021 במעמד הנוכחים.

גב' מימי גילוי,
חברת וועדה

גב' בת שבע זידמן,
חברת וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

מירב כהן בן מוחה,
נציגת שב"ס